

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 2711

Doknr.
848342

Dato
30-04-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 3. april 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 389 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr. 389:

"Vil ministeren kommentere artiklen "Opkald om "udvidet indsats" kom ud af det blå: "Jeg knækkede fuldstændig sammen"" bragt på dr.dk den 2. april 2024, samt redegøre for om en kommune i årevis kan undlade at iværksætte en bevilliget udvidet indsats herunder forholde sig til, om kommunen ikke har forsyningspligt?"

Svar:

Jeg kan indledningsvist oplyse, at det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for de sager, der behandles i kommunen. Kommunalbestyrelsen er derfor også ansvarlig for, at kommunens forvaltning fungerer tilfredsstillende.

Jeg kan i forlængelse heraf oplyse, at det fremgår af § 10 i barnets lov, at det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om tilbud efter loven. Det fremgår endvidere at § 10, stk. 3, at en afgørelse efter stk. 1 skal iværksættes, straks efter at afgørelsen er truffet af kommunalbestyrelsen, medmindre særlige forhold gør det umuligt at iværksætte afgørelsen straks, eller at afgørelsen indeholder flere forskellige tiltag, som ikke skal iværksættes samtidig.

Udgangspunktet i lovgivningen er således, at en afgørelse – om f.eks. familiebehandling, støtte i hjemmet eller en anbringelse – skal iværksættes straks efter, at den er truffet af kommunalbestyrelsen.

Der er ikke i lovgivningen fastsat faste frister for, hvornår en afgørelse senest skal iværksættes. Det vil således i hver enkelt sag skulle bero på en konkret og individuel vurdering. Det fremgår i den forbindelse af lovbemærkningerne til barnets lov, at en afgørelse skal iværksættes straks efter, at den er truffet, medmindre særlige forhold gør sig gældende i den konkrete situation, som umuliggør iværksættelse af tilbuddet straks. Særlige forhold kan f.eks. omfatte, at der i en kortere periode afventes plads på et særligt tilbud, eller at barnet eller den unge vil skulle have mulighed for at blive forberedt på eksempelvis en flytning til et nyt anbringelsessted, så barnet eller den unge f.eks. får tid til at tage afsked eller til at besøge det nye anbringelsessted.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at det fremgår af lovbemærkningerne, at hvis et tilbud ikke kan iværksættes straks, skal kommunen dog forsøge at finde

et alternativt (midlertidigt) tilbud. Dette hænger sammen med kommunernes forsyningsforpligtelse efter § 12 i barnets lov, hvorefter kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er de nødvendige tilbud efter loven. Det indebærer bl.a., at kommunerne i tilfælde, hvor der eksempelvis er lang ventetid på et konkret tilbud, skal være opmærksom på, om der bør iværksættes et midlertidigt eller alternativt tilbud for barnet eller den unge eller den samlede familie. Det vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag.

Når en kommune iværksætter støtte efter barnets lov, skal støtten være baseret på barnets eller den unges behov. Hvis behovet ændrer sig, skal kommunen tage stilling til, om der er behov for at justere i den iværksatte hjælp, så barnet eller den unge og/eller familien får den rette indsats. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om der er behov for at foretage en yderligere afdækning eller undersøgelse af barnets eller den unges behov.

Afslutningsvist kan jeg konstatere, at den i spørgsmålet omtalte artikel beskriver en konkret sag i Nordfyns Kommune. Jeg kan i den forbindelse henvise til min tidligere besvarelse af SOU alm. del spm. 227, der er vedlagt som bilag 1. Af svaret fremgår, at Social-, Bolig- og Ældreministeriet den 1. marts 2024 på baggrund af en anmodning fra ministeriet har modtaget en redegørelse fra Nordfyns Kommune om sagsbehandlingen på det specialiserede børne- og ungeområde i kommunen. Det fremgår endvidere af svaret, at ministeriet har videresendt kommunens redegørelse til Ankestyrelsen med henblik på, at den kan indgå i tilsynets vurdering af, om de finder anledning til at rejse en tilsynssag. Redegørelsen er i forbindelse med svaret på SOU alm. del spm. 227 desuden oversendt til Socialudvalget til udvalgets fortrolige orientering.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister

Bilag:
Bilag 1. SOU alm. del – svar på spm. 227